

ROZBODZIONY (1) *part praet pass pf*

A pl subst rozbodzion(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ukluciem ostróg pobudzony do szybkiego biegu:

*Wyrażenie: »rozbodziony koń«: Equos incitatos sustinere, Rozbodzione konie zádzierzyć/
powściągnąć. Mącz 448b.*

Cf **ROZBOŚĆ**

KW, (LWil)